

Oslo, 19. februar 2016.

Fra Bispemøtet i Den norske kirke 15.-19. februar 2016

Om privat prestedtjeneste

Vedtaket i sak BM 2/16

- 1) Med privat prestedtjeneste menes i denne sammenheng en person som er vigslet til prestedtjeneste i Den norske kirke, uten å være tilsatt i en ordnet prestestilling, og som etablerer eller er ansatt i en kommersiell virksomhet hvor tjenestene som selges til forveksling kan ligne oppgaver prester utfører, og også kan involvere kirkelige handlinger som dåp, vigsel og gravferd. Dette vedtaket omhandler ikke pensjonerte prester som organiserer sin vikarpresttjeneste gjennom eget foretak, eller ordinerte prester som er i kirkelig tjeneste og samtidig har annet arbeid ved siden av prestedtjenesten (bistilling/bierverv).
- 2) Vigsling til prestedtjeneste er en vigsling til tjeneste i og for kirken. Å bruke presterettighetene med tanke på kommersiell virksomhet lar seg derfor ikke forene med vigslingens formål.
- 3) På bakgrunn av dette kan ikke prester i privat prestedtjeneste gis samtykke fra lokal sokneprest eller prost til å forrette kirkelige handlinger (jf *Tjenesteordning for menighetsprester* paragraf 12, kf *Tjenesteordning for biskop* paragraf 10). Prester som driver slik kommersiell virksomhet bør heller ikke engasjeres som vikarer i forbindelse med gudstjeneste og kasualia, da en slik bruk kan skape legitimitet til den private virksomheten.
- 4) Prester som ikke er ansatt i kirkelig stilling og som tar betalt for å utføre kirkelige handlinger, må kanalisere slik betaling gjennom bispedømmet eller kirkelig fellesråd, og de etter enhver tid gjeldene takster for enkelttjenester.
- 5) Ordinert prest i Den norske kirke er forpliktet på å følge kirkens liturgier og ordninger. Prester vigslet til tjeneste i Den norske kirke kan ikke lede religiøse eller livssynsnøytrale seremonier som fraviker fra Den norske kirkes liturgier og ordninger.